

 [instagram.com/harmonija\\_knjige](https://www.instagram.com/harmonija_knjige)  
 [facebook.com/harmonija\\_knjige](https://www.facebook.com/harmonija_knjige)  
[www.harmonijaknjige.rs](http://www.harmonijaknjige.rs)

NASLOV ORIGINALA:  
Michele Mezzanotte  
Il vero amore (non) è un mito

Copyright © 2023 Mondadori Libri S.p.A.  
Published by Mondadori Libri for the imprint Sperling & Kupfer.  
Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2025

ZA IZDAVAČA:  
Marko Sabovljević

UREDNIK:  
Marina Sabovljević

PREVOD:  
Gordana Subotić

LEKTURA I KOREKTURA:  
Borka Slepčević

DIZAJN KORICE:  
Siniša Subotić

ŠTAMPA:  
Alpha print, Zemun

TIRAŽ:  
1.000

IZDAVAČ:  
Publik praktikum, imprint Harmonija  
Dobrovoljačka 10/I, Zemun  
office@publikpraktikum.rs  
011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA:  
2025

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

**Mikele Mecanote**

**PRAVA LJUBAV  
(NI) JE MIT**

HARMON**IA**



*Za Valentinu i Anjeze*



## Sadržaj

<b>Uvod</b> .....	9
U pustinji duše: oaze i fatamorgane.....	9
Prava ljubav je mit? .....	11
Nije dovoljno razumeti, treba činiti.....	16
Ova knjiga je veza.....	17
<b>1. Veza je individuacija</b> .....	19
Veza je posuda .....	20
Karakteristike veze.....	20
Svrha veze .....	27
Dobrobit šteti vezi .....	29
Sadržaj veze.....	31
Nesvesno bira partnera .....	32
<b>2. Nijedan izbor nije slučajan</b> .....	35
Ljubav te bira .....	36
Osam nesvesnih pravila po kojima biraš partnera .....	37
Od nesvesnog u izboru do nesvesnog u vezi .....	44
<b>3. Bogovi unutar veza</b> .....	47
1 + 1 = 1 : tipologija parova .....	47
Pozorište veze.....	49
Par Apolon: veza na daljinu .....	50
Par Persefona: veza devojčica (puela) .....	52
Par Hestija: prijatna veza.....	54
Par Demetra: roditeljska veza .....	56
Par Hera: veza privida.....	57
Par Had: duboka veza.....	59
Par Zevs: veza moći .....	61
Par Atena: ambiciozna veza.....	63
Par Artemida: bratska veza .....	65
Par Dionis: čarobna veza .....	67

Par Afrodita: alhemijska veza .....	69
Par Ares: zaštitnička veza.....	71
Par Posejdon: silovita veza .....	73
Par Hermes: veza bez granica.....	75
Par Hefest: usamljениčka veza .....	77
U kojoj si vezi? .....	78
<b>4. Toksične veze.....</b>	<b>81</b>
Od Apolona do narcističke veze.....	86
Od Persefone do zavisne veze.....	97
Od Hestije do kružne veze.....	103
Od Demetre do veze uplitanja .....	108
Od Here do diskriminišuće veze.....	113
Od Hada do delimične veze .....	117
Od Zevsa do egoistične veze.....	121
Od Atene do kontrolišuće veze .....	125
Od Artemide do nepovredive veze .....	129
Od Dionisa do rušilačke veze .....	133
Od Afrodite do neizvesne veze .....	137
Od Aresa do nasilne veze.....	141
Od Posejdona do nezrele veze.....	145
Od Hermesa do manipulativne veze.....	149
Od Hefesta do asimetrične veze.....	153
<b>5. Prava ljubav postoji, ali treba je izgraditi .....</b>	<b>157</b>
Ljubav: najvažnija stvar na svetu .....	157
Ljubav ne leči: prava ljubav naspram lažne ljubavi.....	158
Kako izgraditi pravu ljubav?.....	159
Prava ljubav .....	164
<b>6. Ljubav je mit.....</b>	<b>165</b>
Ljubav je mit.....	165
Poludi.....	166

## Uvod

„Doktore, u vezi sam i više ništa ne razumem.“  
„Šta treba da razumeš?“  
„Htela bih da izađem iz ove zbrke.“  
„O kakvoj je zbrci reč?“  
„Volim ga... valjda.“  
„A on?“  
„I on mene voli... valjda.“  
„Rekao bih da ste saglasni s 'valjda'!  
(smeška se) „Mislim da me je prevario.“  
„Još jedna pretpostavka. Kako se osećaš zbog toga?“  
„Izgubljeno.“  
„Gde izgubljeno? Opiši mi sliku.“  
„Na plaži bez mora, s vazduhom koji se ne može disati.“  
„Plaža bez mora je pustinja.“  
„Da, toksična pustinja kojom tumaram ne znajući gde sam  
ni kuda idem.“  
„Toksična pustinja je ljubav?“  
„Mislim da nije. Ali ako naša veza nije ljubav, ne znam šta  
jeste.“

### U pustinji duše: oaze i fatamorgane

Jesi li ikad voleo a da nisi bio siguran da je to osećanje ljubav? Zvuči paradoksalno, ali poznato je: „Nismo knjige za mudrace, već ljudi sa svojim protivrečnostima.“ To tvrdi švajcarski autor K. F. Majer u svojoj poemi *Poslednji Hutenovi dani* i mada je to citat iz pesme napisane pre vek i po, ne može se reći da nije aktuelan. Ako postoji snažna i jasna poruka koja stiže iz te studije o ljudskim emocijama, onda je to poruka da je svako od nas protivrečnost. Bez emocija i

njihovih protivrečnosti ne bi bilo života i ne bi postojala ljubav, jer je i sama ljubav protivrečnost.

Ako bih morao da personifikujem ljubav, zamislio bih je nedoslednu, nemirne naravi, krhku, snažnu, nestalnu, prožimajuću i promenljivu. Ne znam da li bi bilo prijatno sresti je, ali znam, kao što kaže Aldo Karotenuto, jedan od najvećih italijanskih psihoanalitičara, da ne bih shvatio ništa o svetu koji me okružuje da makar jednom nisam pustio ljubav u svoj život i da bih živio spokojno ali nedosledno.<sup>1</sup>

Sigurno si kroz iskustvo primetio da je ljubav sazdana od svetla i senki, da je nešto nedefinisano i da je teško dokučiti je. Ljubav je, da parafraziram Fernanda Pesou, osuđena da ne može da se otkrije. I upravo u toj teškoći nastaju čudovišta i senke toksičnosti. Eros, kao što nas uči grčki mit i kao što ćemo detaljnije videti u prvom poglavlju ove knjige, uvek stiže u mraku, uz ugašeno svetlo, a ti si tu, kao Psiha, devojka koja pokušava da dokuči ko je naspram nje, ko se skriva u sobi.

Imamo toliko pogrešnih očekivanja od ljubavi i verovanja u vezi s njom da više ne znamo da razlučimo da li je naše osećanje toksično ili nije.

Možda biti zaljubljen znači upravo *nemati orijentire*, ipak, to odsustvo nije uvek dovoljno da nam jamči da je naše osećanje ljubav. Ponekad nas, kao što si video u uvodnom dijalogu, blokira istinska pustinja duše, zatruje nas zagušljiv vazduh emocija i osećaja koji nemaju nikakve veze s pravom ljubavlju.

Pustinja je, upravo, mesto bez orijentira na kojem se osećaš izgubljeno, zarobljen vrelinom koja te iznuruje, dinamama koje ti blokiraju vidno polje, nedostatkom vode koji te sprečava da zastaneš i okrepiš se. Osećati se kao da si u pustinji duše, metaforički znači naići na bezumlje i smrt, nemati trezven pogled na ono što se događa, ne znati kuda se ide i šta se mora uraditi da bi se preživelo. Uprkos svesti o tome da ćeš umreti ako se ne pokreneš, ne vidiš drugi put, kao da je jedina raspoloživa mogućnost upravo ostati na tom nepoznatom mestu, bez izlaza.

---

<sup>1</sup> A. Carotenuto, *Il gioco delle passioni. Dinamiche dei rapporti amorosi*, Bompiani, Milano 2002. (Prim. aut.)

Dešava se da se tvoja veza preobrazi u pustinju duše. Tvoja priča je započela s najboljim očekivanjima, nadao si se da će taj odnos biti oaza dobrobiti i mira, ali potom se on pretvorio u fatamorganu. U pustinjama duše previše je praznina, previše patnje, previše napora. Osim toga, paradoksalno, odsustvo određenog puta dovodi do neograničenog broja mogućih izbora, što izaziva strah da delamo, neodlučnost i nesvesnost. Odlike zbog kojih se ponašaš kao čovek izgubljen u nigdini, koji gleda u lice smrti i prati samo nadu da će naići na neku vodenu površinu. Ipak, upravo ta nada u budućnost sprečava te da živiš punim plućima *sad i ovde* patnje u vezi. Izobličen i začaran odnos zbog kojeg ne možeš da dišeš u toj oazi. Dotad je toksična veza svojom senkom prekrila mesto na kojem se par nalazi, te se ono pretvara iz mesta susreta u mesto sukoba; ljubav se pretvara u nešto drugo: u pustinju. U ovoj knjizi želim da govorim o toksičnim pustinjama u kojima si se našao ili u kojoj se upravo sad nalaziš. Ili da te upozorim na one na koje bi u budućnosti mogao da naiđeš. Želim da te pratim u istraživanju tvoje ljubavi ili onoga što misliš da je tvoja ljubav. Preći ću s tobom pustinju tvoje duše da bismo otkrili kako da izađeš iz nje kao nova, preporođena osoba. Hodaćemo zajedno.

## Prava ljubav je mit?

Moj odgovor je da, jer da bismo je istražili, neophodno je da se upustimo u slike i arhetipove iz mitologije. Zato će protagonisti ove knjige biti Eros, Psiha, Tanatos i olimpski bogovi. Oni će ti ponuditi detaljan opis tipova ljubavnih odnosa. Ali prava ljubav je mit i zato što je „mitologizovana”: ponekad liči na ljubav, ali nije to. Šta je onda? Skloni smo razmišljanjima u dihotomijama: „Ono što doživljavam ili je ljubav, ili je nešto što nema nikakve veze s ljubavlju.” Ali stvarnost Psihe nije tako jednostavna, ne funkcionišemo kao prekidač, uklj./isklj.

Psiha je, kako nas uči Karl Gustav Jung, otac analitičke psihologije, složena, duboka, ima hiljade nijansi koje, zahvaljujući mitu, možemo detaljno da sagledamo. Stoga ne možemo

tvrditi da ljubav postoji ili ne postoji. Zapravo, kad je ljubav prisutna, može biti prisutna na različite načine, a kad je odsutna, i to može biti na različite načine.

Ljubav u mitologiji predstavlja Eros, koji je u jednom od svojih otelotvorenja mio i prijatan – ali ne previše – anđelić koji se zabavlja leteći iznad tla i gađajući ljude svojim strelama. Ipak, Eros nije jedini bog koji te ljubavlju vezuje za nekoga. Ljubav nije jedino osećanje zbog kojeg stupaš u vezu s partnerom. Da je tako, sve bi bilo mnogo jednostavnije.

S psihološke tačke gledišta, mi smo bića sklona stupanjima u veze. Veze bilo koje vrste – roditeljske, prijateljske, ljubavne, poslovne, horizontalne ili vertikalne – daju smisao našem identitetu i našem životu. Onaj drugi, drugačiji od mene, razjašnjava ko sam ja u dubini duše. Kao što kaže Džejms Hilman (američki psiholog i otac arhetipske psihologije): „Nemoguće je refleksivno spoznati sebe. Možemo se razotkriti sebi posredstvom drugoga, ali ne možemo to sami, potrebni su nam dublji odnosi, preko kojih ćemo se ostvariti, odnosi u kojima je moguće samootkrivanje... u analizi, u braku i porodici, među ljubavnicima ili prijateljima.”<sup>2</sup> Susret s drugim u dobru ili zlu razjašnjava tvoje lične i karakterne granice, ali očigledno je da odnosi pokrenuti susretom s drugim nisu uvek nerazdvojivi od ljubavi.

Šta to još, osim ljubavi, može da nas vezuje za nekog drugog? Sigmund Frojd – prvi psihoanalitičar u istoriji – ponudio nam je odgovor: Tanatos, pritisak na jednu rušilačku komponentu, smrtni drhtaj, sklonost ka tome da se vratimo neorganskom stanju beživotnog objekta. U vezama postoje najmanje dve velike sile koje deluju na isti način: Eros i Tanatos, ljubav i smrt.

Postoje veze koje možeš proživeti u znaku ljubavi i one koje proživljavaš u znaku smrti i psihičke senke, to jest u seneci onog što je neprihvatljivo, smrtonosno i nepoznato. Ali odnos između te dve težnje naše psihe nije tako suprotstavljen

---

<sup>2</sup> J. Hillman, *The Myth of Analysis*. (Prim. aut.)

i jasan, Tanatos nije tako zao, a Eros nije tako dobar. U narednom poglavlju ću detaljnije govoriti o tome.

Ali pre nego što nastavim, želim da razjasnim dva pitanja.

### *Moja orijentacija*

Paradoksalno je i smešno što su najvažniji psihoanalitičari, začetnici psiholoških struja, uvek odbacivali koncepte *orijentacije* ili *škole mišljenja*. Zapravo, postoji onoliko orijentacija koliko je psihologa i, kao što kaže Karotenuto, svaki psiholog leći sopstvenim karakterom, sopstvenom ličnošću i sopstvenim načinom da uspostavi odnose. Svaki psiholog je jedna psihologija: Frojd je Frojd i ne postoji frojdijanizam, Jung je Jung i ne postoji jungizam. Ušančiti se u jednu „orijentaciju“, po mom mišljenju, služi samo da se prikriju sopstvene praznine i da se ogradimo: ako nisam u stanju da radim sa snovima, ili mi se to ne sviđa, „priznaću“ da sam kognitivno-bihevioralni psiholog, ili sistemski porodični psiholog, ako nisam baš „konkretan“, moraću da se izjasnim kao pobornik psihodinamičke terapije i tako redom.

Psihološki pristup je višestran i postoje brojne orijentacije jer psiha ima hiljadu nijansi i potrebne su joj sve te orijentacije da bi se posmatrala.

Moje terapeutsko obrazovanje ima koren u arhetipskoj psihologiji čiji je začetnik Hilman, a ona mi je proširila vidike dovoljno da posmatram i druge discipline i orijentacije. Naime, da bi se istraživala psiha, taj pristup se oslanja na instrumente kao što su mitovi, slike, emocije, osećaji, priče, jer da bi se psiha istraživala, potrebne su joj priče i pričanje o sebi. Osim toga, nisam se zaustavio na tom učenju, već sam proučio i druge oblike psihologije koje smatram neophodnim za istraživanje psihe.

Ova knjiga će imati troje protagonista:

- *Mitove*: psiha se izražava posredstvom metafora i mitova. Mitologija je prvi oblik psihologije i od nastanka psihoanalize, mitovi su se uvek koristili da bi se govorilo

o duševnim povredama. Uostalom, etimološki, *mitos* je „pripovedanje” o emocijama i o psihologiji svakodnevice, o čovekovim poteškoćama;

- *Dijaloge i svedočenja*: psihologija je *talking cure*, „briga posredstvom reči”. Hoću da otvorim stvarna vrata ka terapeutskoj sobi kako bi se dublje uronilo u povrede, radosti, strahove, misli, sumnje i teškoće ljudi u vezama;
- *Slike i slikovne vežbe*: po arhetipskoj psihologiji, najvažniji podatak za shvatanje psihe jesu slike. Edvard Kejsi u eseju *Toward an Archetypal Imagination* tvrdi da „slika nije ono što se vidi, već način na koji se vidi”.<sup>3</sup> Slika, prema tome, nije samo ono što vidiš nego daleko više od toga. Znam da može zvučati složeno, ali našao sam ovu definiciju jednog grčkog psihologa koju smatram potpunom i rasvetljujućom: „Pod slikom podrazumevam ne samo grafičku ili vizuelnu predstavu već skup opažanja, misli, ideja, emocija, ponašanja, veza, odnosa i identiteta koji su direktno organizovani na osnovu središnjeg motiva, u različitim kombinacijama i varijacijama. Osim toga, te mreže se povezuju i međusobno deluju s postojećim važnim kolektivnim strukturama na svim nivoima (uključujući i one telesne), prisutne su u jeziku i kulturi; skladište tih iskustava i zajedničkih verovanja deo je kolektivnog oblikovanja semantičkih prezentacija.”<sup>4</sup> Žinet Pari, savremena predstavница arhetipske psihologije, rekla mi je na Brdu istine (Monte Verità, brežuljak iznad Askone u Švajcarskoj) da slike imaju ulogu kompasa, orijentira u trenucima izgubljenosti u životu (kao što piše i u svojoj divnoj knjizi *Slomljeno srce*).<sup>5</sup> Na drugom mestu biće objašnjeno zašto je ljubav umetnost i zašto je

<sup>3</sup> E. Casey, *Toward an Archetypal Imagination, Spring. An Annual of Archetypal Psychology and Jungian Thought*, 1974. (Prim. aut.)

<sup>4</sup> R. K. Papadopoulos, *L'Umwelt, Jung e le reti di immagini archetipiche*, Rivista di psicologia analitica, 78, 2008. (Prim. aut.)

<sup>5</sup> G. Paris, *Heartbreak. Mourning, Loss*. (Prim. aut.)

sazdana od konkretnosti; da bi se shvatile ljubav i psiha, treba sopstvenim rukama dodirnuti njene dubine.

### *Šta je za tebe ljubav?*

Ljubav je jedno od čovekovih suštinskih osećanja. Kao što sam rekao, poći ćemo od tebe. Šta je za tebe ljubav? To ti može izgledati kao banalno pitanje, ali, istini za volju, ispustiće se da je, kao svako pitanje, složeno i puno zamki.

Složeno zato što bi, da moraš da postaviš to pitanje stotinama ljudi, dobio stotinu različitih odgovora.

Puno opasnosti, jer kad bih morao da ga postavim upravo tebi, kladim se da bi morao da se zamisliš nekoliko sekundi da bi mi pružio smislen odgovor. A kad bih morao da te pitam šta tvoj partner smatra ljubavlju, bilo bi još teže: nikad nisam sreo nikog ko je znao da odgovori na to pitanje. Lepo je čuti „volim te“, ali šta za onog drugog znači „voleti“? Jednostavna činjenica da nemamo jasnu sopstvenu definiciju ljubavi i definiciju onog drugog, baca veoma dugačku senku na način na koji gradimo odnos s partnerom. Pre izvesnog vremena, na primer, došla mi je jedna žena koja je ljubav definisala kao „dati sve od sebe“. Njen problem u vezama sastojao se upravo u tome što nije postavljala granice u pružanju, te bi na kraju bila iscrpljena odnosima u vezi. Tokom druge seanse, jedan muškarac mi je ljubav opisao kao „jednostavno biti zajedno“ i na osnovu te pretpostavke, kad nije bio sa svojom partnerkom, osećao je da ima pravo da je prevari. Toksična ljubav skriva se upravo u senkama psihe, u neispoljenim mestima, u nepotpunim definicijama i nedostatku razmišljanja o svemu tome.

Sad, pre nego što nastaviš da čitaš ovu knjigu, pozivam te da uradiš ovu slikovnu vežbu. Napiši u jednoj svesci ili u bilo kakvoj beležnici, čak i digitalnoj, šta je za tebe ljubav, ali učini to posredstvom definicije ili slike. Zatim zamoli partnera da uradi isto to, a da ne pročita ono što si ti napisao ili nacrtao. Šta je zajedničko tim dvama opisima? Jesi li očekivao takvu definiciju? Saglasan si s njom? Razgovaraj o tome sa svojim partnerom.

## **Nije dovoljno razumeti, treba činiti**

*Erika:* Od početka mi je bilo jasno sve o Flaviju. Otkako smo se upoznali, znala sam šta me čeka. Nisam mu bila dovoljna. Možda me je nada, ili želja da po svaku cenu spasem našu vezu, naterala da ostanem četiri godine s njim. Vaspitana sam tradicionalno i nisam mogla dozvoliti da raskinem vezu a da nisam do iznemoglosti pokušavala da je spasem ili da nisam preuzela odgovornost. Ali po koju cenu? Na kraju je on ostavio mene. Ne verujem da bih ja uspjela da prekinem našu vezu. Osećala sam nekakvu slabost koja mi je bila bliska. Sve sam znala, ali ni na koji način nisam reagovala. Mislila sam da nemam snage da izađem iz te veze.

Slikovne vežbe preuzimaju i primenjuju Frojđov stav, po kojem za isceljenje nije dovoljno shvatiti, potrebno je činiti; to ponavlja Hilman: „Duši je potrebno da bude dirnuta u svojim najvećim dubinama, jer nam to pomaže da doživimo svoju jedinstvenost.”<sup>6</sup>

Zadatak psihologije je da navede ljude da od shvatanja pređu na činjenje, jer upravo između ta dva elementa počiva patnja. U poslednje vreme su u modi teorije koje ističu svest kao lek za sve bolesti, ali Frojđ je jasan: svest nije dovoljna. Sa svešću se rađa patnja. Ne kažem da je ona beskorisna ili nepotrebna, ali psihoterapija se ne može zaustaviti na tome. Ljudi žele da načine sledeći korak i prevaziđu patnje odlazeći dalje, naginjući se s mosta koji gleda u ponore duše kako bi otkrili novu zemlju koja ih čeka.

Slikovne vežbe ističu tvoju jedinstvenost, jer ne postoje dve iste slike, ne postoje dve iste definicije ljubavi. Svako od nas ima drugačiji način proživljavanja ljubavi.

Osim toga, upravo zato što verujem u konkretnost psihologije, želim da ova knjiga za tebe bude terapeutsko iskustvo, simbol odnosa između tebe i mene. Zato te podstičem: uzmi

---

<sup>6</sup> J. Hillman, u A. Guggenbühl-Craig, *Die Ehe ist tot: lang lebe die Ehe*, cit. (Prim. aut.)

ovu knjigu, obradi je, listaj je napred i unazad, piši po njoj, savij je, koristi je, nosi je svuda sa sobom i dopusti da postane deo tvog iskustva.

## Ova knjiga je veza

Želim da ova knjiga o vezama i sama bude veza između mene koji razmišljam, osećam i pišem i tebe koji misliš, promišljaš i čitaš. Rad na ovoj knjizi biće uzajaman, pravo *dvojno knjigovodstvo*, u kojem se prima i daje.

Dok budem pisao, uzrujavaću se misleći na priče svojih pacijenata i nadam se da će taj tok biti uzajaman, jer su emocije ono iz čega se rađaju promišljanje i promena. Emocije leče samu vezu, kao što tvrdi Aldo Karotenuto u delu *Kantovoj golubici*,<sup>7</sup> veza je terapijska, propulzivna i alhemijaska, to jest dovodi do promene. I ti si to iskusio na sopstvenoj koži: koliko energije može da ti pruži brižna veza? Koliko energije promene može da ti ponudi ljubav koja se razotkriva u pravom trenutku? I ovakva knjiga može da deluje na isti način, i bez direktne veze između pisca i čitaoca; važno je prepustiti se otvoreno i iskreno.

Veze ti, u dobru i u zlu, nude promenu, dok ti u drugim slučajevima nameću promenu koju ne možeš izbeći. Neki susreti mogu da izvuku ono najbolje iz tebe, drugi izvlače ono najgore iz tvog karaktera i postaju nepodnošljivi, do te mere da se moraju prekinuti ili ćeš ti propasti.

Kad postanu toksične, veze prete tvom emocionalnom integritetu uništavajući te i rastavljaajući te na delove. Dve su velike greške koje možeš počinuti dok prelaziš pustinju duše. Prva je da upadneš u samosažaljenje i viktimizam, projektujući na partnera svu krivicu i toksičnost veze: samo ako i sam preuzmeš odgovornost za toksičnost, imaćeš priliku da nešto stvarno promeniš. Druga greška je misliti da „toksično” znači potpuno pogrešno, iako zapravo i toksičan element

---

<sup>7</sup> A. Carotenuto, *La colomba di Kant. Problemi del transfert e del controtransfert (Kantova golubica. Problemi transfera i kontratransfera)*, Bompiani, Milano 1986. (Prim. aut.)

u vezi može biti koristan za sopstvenu individuaciju. Svaka pustinja krije podzemni i neočekivani svet i upravo je taj podzemni život, Erosova energija, ono što želim da otkrijem zajedno s tobom.

Dakle, prava ljubav *jeste* mit jer je arhetipska i koreni su joj u mitologiji, ali ujedno *nije* mit zato što je možeš primiti kao dar i izgraditi je posredstvom individualnog rada.

Uživaj u čitanju!

„Voliš ga?”

„Ne znam.”

„Želiš ga?”

„Donekle ga želim, a s druge strane ga mrzim iz dna duše.”

„Kad bi se vratio?”

„Odbila bih ga.”

„A ako bi navaljivao?”

„To nemoj da me pitaš!”

„Zašto?”

„Zato što ga i dalje želim.”

„Iako te povređuje?”

„Da, iako je đavolski bolno, osećam da ne mogu da ne osetim taj otrov.”